

Puskás és korának méltatása

Tisztelt Bajtársak!

Historia est magistra vitae – A történelem ismétli önmagát tatja a bölcs latin mondás. A számítástechnika egyik nagy úttörője Steve Jobs nemrégiben halt meg, halálhírére reagálva Barack Obama amerikai elnök a következőket nyilatkozta: "A világ elveszített egy látnokot. És aligha lehet nagyobb elismerése Steve sikerének, mint az, hogy sokan a világon egy olyan készülék segítségével értesültek a haláláról, amelyet ő talált fel." Nekünk, magyaroknak, valamint a híradás képviselőinek eléggé katartikus élmény arra gondolni, hogy néhány emberöltővel korábban egy hasonló zseninek tudhattuk meg a halálhírét egy hasonló módon. Ami pedig a drámai pátoszt kölcsönzi az eseménynek az nem más, mint látni a két ember közötti kölcsönhatást, mert míg a ditrói nagymamának kereken 170 éve a falu szája vitte a hírt, hogy a kis Puskás meglátta a napvilágot, addig a halálhíre már a telefonon keresztül járta be a világot. 60 évvel később Steve Jobs szíriai nagypapját Amerikából egy telefonon értesítették, hogy fiú unokája született és haláláról szinte mindenki azonnal értesülhetett azokon a számítógépeken és okos telefonokon keresztül, melynek fejlesztésében elég nagyrészt vállalt. Hátborzongató még csak bele gondolni is, hogy a mai modern híradás és annak folyományaként az informatika alapjait is egy világraszóló magyarnak köszönhetjük.

Egy ünnepi beszédben mindenki azt várja, hogy jóízű protokoll szövegek fognak majd elhangozni, amikor felkért beszédem elmondására Pándi Ezredes Úr, egyben jelezte, hogy Laci bácsi helyett fogok beszédet mondani, ezért kérem, hogy nézzék el nekem, de a továbbiakban megpróbálok az ő stílusából néhány morzsát elcsipegetni. Puskásról beszélni jöttem nem dicsérni őt. Ha most egyfajta mágus lennék, és arra kérnének, hogy idézzem meg Puskás Tivadar szellemét egy agilis, tenni akaró, sikerre vágyó, ötletekkel teli fiatalember jelenne meg előttünk, aki arra vágyik, hogy nagyra törjön. Viszont mint azt oly sokszor a saját életünkből is látjuk az élet mindig valamiféle legyőzendő akadállyal gyengíti az utunkat. Az ifjú Tivadarnak megözvegyült édesanyja nem tudta fizetni theresariumi tanulmányait és sokat kellett várnia, míg megteremthette saját egzisztenciáját, majd annak eszközével elkezdhette megvalósítani terveit.

Ha jobban belegondolok, igazából nem is kell mágusnak lennem és nem kell Puskást sem megidéznem a saját korunkban. Az ő idejében is hasonló volt az ország gazdasága és a megfelelő szellemi tőkét kovácsolt ifjúságnak a nyugat jelentette a tudásuk anyagi tőkére váltásának egyetlen útját.

Tekintettel olyan apróságokra, hogy akkoriban épp Puskásnak köszönhetően Oslóban volt norvég alap, mármint norvég alap telefonközpont és a néphagyományokat őrző népünknek köszönhetően már akkor is az év 1-1 napján mindenki verseket posztolgatott majd előkerültek a jeges vödrök és még adományt is adtak a végén, csak ezt akkor úgy nevezték, hogy húsvéti kultúrkör.

Viszont komolyra fordítva a szót, Puskásra azért lehetünk büszkék, mert noha külföldre ment, hogy mentort és tőkét találjon magának, de miután befutott a vállalkozása, hazatért és létrehozta az ATC-t, az az American Telephone Company-t, mely sok későbbi neves feltalálót indított meg pályáján, ilyen volt például Tesla is, aki a budapesti telefonközpont megindulásakor egyből a cég főmérnöke lett.

A Puskás által ránk hagyott örökséget őriznünk, védenünk kell, mivel lássuk be, hogy a modern kor új találmányai sokak szemében elfeledtetik az ő találmányának esszenciális fontosságát. Lényeges, hogy az emberek gondolataiban is megfelelő helyre kerüljön. Nem azt mondom, hogy tervezzünk a Szabadságtérre egy Gábiel arkangyallal cimboráló Puskás szobrot, sokkal inkább arra, hogy ne hagyjuk kikopni, feledésbe merülni nagyszerű elődünk nevét, az ő útján folytassuk a szakma szilárd alapjain való munkálkodást jó szakembereként és így legyünk hivatástudattal élő magyar honvédek.

Fontos azt látnunk, hogy a technika fejlődése tovább dübörög, ezért a Magyar Honvédségnek és azon belül nekünk is tartanunk kell az ütemet! A határ az informatika és híradás között lényegében már nem létezik, ezért fontos, hogy mindkét irányba fejlesszünk magunkat, legyünk ily módon technokraták és érezzük azt, hogy nem csak a sapkánk vagy a parolink színe kék, hanem a szakma ereiben csörgedező vér színe is.

Puskás Tivadar szellemi és tárgyi örökségének megőrzése és munkásságának tisztelete szakmai jövőnk és egzisztenciánk alapvető eleme, így maradhatunk, ahogy a régi frázis tartja: álmok álmodói, világgraszoló Magyarok!

Köszönöm szépen a lehetőséget és a figyelmet!

Bodnár István mk. hadnagy PTHBE IT elnök

(Elhangozott: 2014.09.16. Budapest, Zrínyi laktanya, Puskás szobor)